

BOCK ERVIN

se

elnevezte magát, mert
nem volt jó a régi;
egy talán jobb szóval, eligazolt,
egy talán jobb szóra, mely ki tudja, mikor
és mire hívta,
amitől ő úgy volt, hogy teljesen elvarázsolt,
mondta, hogy nem, nem el, csak át,
minthogy igazolt, mert az el, az messzebb van,
dehát az át, az meg már csalás,
de akkor már nem lehetett beszélni vele,
fejével meg lelkével sem ment
megértenie,
miért is kellett ez
neki.

így, úgy

így vagy úgy, de
úgy érkezett meg,
hogyan nem oda készült, meg
így aztán hogyan is érkezhettek,
meg különben is, legyintett,
miért kell még megérkezni;
mikor jobb távolról, jobb kívülről
mit is?
igen, nézni, követni, hallgatni.
így érkezett meg, és tudta, hogy nem.

gyalog laktunk

gyalog laktunk, a másodikon
alattunk Csomor,
a földszinten meg egy rossz szemű
testvérpár, akik miatt jó lett volna
egy lift, de gyalog laktunk, így
nekirugaszkodtunk a lépcsőháznak,
hogy minél gyorsabban kerüljünk túl
a földszinten, hogy léphessünk túl kéretlen
tekinteteken, köszönés nélkül.

pedig a Jáva apámé volt.
egy sziget, de szénből, alatta a motor.
ki temette el és mikor: néztem volna bele apám
tekintetébe, de az övé mással volt, nem
az enyémmel akkor
a lépcsőházban, de nekem mégsem kellett nekifeszülnöm
a lépcsőknek akkor, mert ő velem volt,
a földszinten, s így voltunk mi együtt,
kéretlen
tekintetekkel.

-----

különben meg anyámtól tudom, hogy
a motor műbőr ülésén egyensúlyozva
történeteket vittek ők ketten két város között,
bukósisakkal és síszemüveggel védve,
gyakran lopva is a távolságot.

mindez pedig csak azért lehetett, mert akkor még nem volt a Jáva
szénnel temetett sziget...

(A Pegazus alkotópályázat líra kategóriájának 2. helyezettje)